

Una figura que desapareix

La mort de Constantí Barés i Casals

Quan anirem a Balaguer ja no trobarem la presència amable del nostre estimat amic Constantí Barés. La ciutat ens semblarà una mica buida, i ens faltará la companyia i la conversa d'aquest home amb el qual ens lligava una vella amistat.

Recordarem les llargues passejades, els dies estiuencs, al seu costat passejant per la plaça del Mercadal i per la vora del riu, d'un pont a l'altre. Amb ell parlàvem de literatura, de la nostra llengua, dels problemes del país, i també de les activitats del Centre Comarcal Lleidatà de Barcelona i del nostre Butlletí.

Constantí Barés era un home de talent i bon coneixedor de les terres lleidatanes i del país en general. M'havia promès, per a ésser publicats en aquest Butlletí, quatre o cinc estudis sobre balaguerins il·lustres, destinats a la nostra secció de Figures Lleidatanes, i que la seva feina d'advocat li impediren d'enllestir.

L'estiu de 1972, en ocasió de donar nosaltres una conferència a Balaguer sobre "La vida i la mort del darrer comte d'Urgell", l'amic Constantí Barés va fer amigablement la nostra presentació. Era, la seva, una amistat lleial, a la qual corresponíem de bon grat; una amistat enfortida amb el pes de molts anys i que sempre es mantingué invariable.

Algunes vegades venia a Barcelona i acudia al nostre Centre, i l'encantava la nostra acti-

vitat. No cal dir que rebia el Butlletí i el llegia amb interès, i me'n parlava després sovint.

Constantí Barés nasqué el dia 11 de març de 1910 a Butsénit de Montgai, estudià el batxillerat als pares escolapis de Balaguer i féu la seva llicenciatura de Dret a Barcelona. Des dels deu anys que residia a Balaguer i podem afirmar que coneixia pam a pam no solament la ciutat dels comtes d'Urgell sinó també el seu terme i les comarques veïnes.

El nostre amic posseïa uns dots personals remarcables de talent i de serietat absoluta, amant de la justícia i el dret en totes les manifestacions. Era, podríem dir, un gran enamorat de Balaguer, i en seguia els seus batecs i les seves aspiracions. Era també un gran català, un home d'una total integritat. Feia d'advocat, es lliurava a la defensa dels petits, però moltes vegades, quan els clients eren pobres, els perdonava els honoraris.

El dia 7 d'abril passat el perdérem per sempre. El nostre estimat amic ha mort quan encara esperàvem molt d'ell. Des d'aquestes pàgines adreccem el testimoni del nostre profund dolor a la seva vídua senyora Maria Dobà i a la seva filla Victòria.

Descansi en pau el gran patriota Constantí Barés i Casals.

J. B. Xuriguera